

PICO

De PICO methode is een hulpmiddel om een probleem of kwestie om te zetten in een onderzoekbare vraagstelling (ook wel onderzoeksvraag) voor onderzoek.

Het is een methode die ontwikkeld is vanuit de Evidence Based Practice In het gezondheidszorgdomein (verpleging, para-medische dienstverlening) wordt de PICO methode vaak gebruikt.

PICO staat voor:

- Patiënt
- Intervention
- Comparision
- Outcome

Patiënt

De eerste stap op weg naar een goede vraagstelling is het vast stellen van de patiëntengroep of het probleem waarover het onderzoek zal gaan. Het is de bedoeling om zo nauw mogelijk te omschrijven.

Je kunt je daarbij de volgende vragen stellen:

- Wat zijn de kenmerken van deze personen?
- Hoe zou je deze personen, dit probleem voor een collega beschrijven?

Voorbeeld: patiënten die in 2015 in ziekenhuis Y een meniscusoperatie hebben ondergaan

Intervention

Het vaststellen van de interventie of behandeling is de tweede stap in het PICO proces. Het gaat om wat je je van plan te doen, c.q. te onderzoeken bij/met de patiënt, of wat je wilt gaan doen aan het probleem

Het kan gaan om behandeling, aanvullende therapie, medicatie, het gebruik van een hulpmiddel of procedure.

Voorbeeld: het aanbieden van een fysiotherapie programma.

Comparison

Dit is de derde fase van PICO. Je bekijkt een andere behandeling of test, waarmee je de onderzochte behandeling of test wilt vergelijken.

Soms is er een zogenaamde gouden standaard beschikbaar.

Comparision is de enige optionele component in PICO. Je kunt ook alleen de interventie onderzoeken, zonder te vergelijken met andere interventies. (Soms zijn die er ook niet)
Voorbeeld: het geven van bewegingsadviezen.

Outcome

Dit is de laatste stap in PICO. Hier gaat het om de uitkomst of het resultaat dat je in jouw onderzoek wilt vast stellen.
Voorbeeld: de knie weer kunnen buigen en kunnen lopen zonder pijn aan het linker knie.